

[Anne Grete Holmsgård]

tilfælde komme til at ligge på 70.000 kr., så vidt jeg kan se ud af de udregninger, der er i bemærkningerne til lovforslaget. Det er ikke ret mange mennesker, der kan stille med et kontant indskud på 70.000 kr.; det er faktisk kun folk, der er bedre stillet. Jeg synes, det er temmelig farligt, hvis man laver en andelsboligordning, som bliver for bedrestillede. Jeg mener, det er vigtigt, at andelsboligsystemet er et socialt system for de mennesker, der ikke er bedrestillede i forvejen. Det, vi må sats på fremover med andelsboligforeningerne, er, at man også kan opstille sociale kriterier for indflytning i andelsboligforeningerne.

De første 30.000 kr. af kontantindskuddet er øjensynlig ikke skattepligtige, men når de 30.000 kr. passerer, begynder man at snakke om en skattepligtig boligfordel, altså en lejeværdi. Det skal man også tage i betragtning, dels når man ser på den udvikling, der sker med hensyn til lejeværdien, dels når man ser på, hvem der har mulighed for at flytte ind i dette byggeri. Men så vidt jeg ved, er det også sådan, at selv om de første 30.000 kr. ikke er skattepligtige, har man i dag i hvert tilfælde i de eksisterende andelsboligforeninger mulighed for at oprette såkaldte fiktive gældsbeviser, hvor andelshaveren optager et lån, som andelsboligforeningen garanterer for, og hvor der altså egentlig ikke eksisterer noget låneforhold mellem de to, men hvor andelshaveren har mulighed for at få en skattefordel på 3.000 kr. Det ligger i, at skattedirektoratet har godkendt gældsbeviser op til 30.000 kr. uden dokumentation.

Forslaget om fastsættelse af normen på 300 for lettere kollektivboliger og indpasning af amternes boligbyggeri under bistandsloven ser vi selvfølgelig positivt på, også med hensyn til ungdomsboligerne.

Jeg vil kun sige noget meget kort om forslagene vedrørende realkreditloven. Det er korrekt nok, at en kontantvurdering kan give en nedsættelse af prisen på ejerboligbyggeriet og dermed også sætte gang i det og sætte gang i beskæftigelsen, men vi betragter det ikke som nogen specielt god løsning, og vi betragter slet ikke den foreslåede rentesikring til landmænd i afsnittet om en gældsranerig inden for landbruget som en god ordning, og den er vi imod.

Arne Bjerregaard (KrF):

Lad mig først sige, for at det ikke skal blive anført, at den tale, jeg har holdt andre år, skulle være forskellig fra den, jeg holder nu, eller at jeg skulle have fået andre intentioner, at det er den ikke. Vi er nemlig stadig af den opfattelse, at tidligere tiders byggeri har været for omfattende, for stort, for luksuriøst og dermed har været med til at skabe de økonomiske problemer, vi står med i dag. Der er ingen ændring i den holdning hos os. Vi ønsker ikke at medvirke til en forcering af byggeriet, så det kommer op på de højder, vi kender fra 1960'erne og helt op til midt i 1970'erne. Det er ikke det, der er vores målsætning.

På den anden side ønsker vi heller ikke, at byggeriet i en overgangsperiode skal ned på et uacceptabelt niveau, for enhver ved, at så slår vi alt for meget i stykker, enhver ved, at så slår vi vores byggeindustri i stykker, vi slår byggeindustriens følgevirkningsomheder i stykker, og vi mister ressourcer og ekspertise, som vi senere vil få brug for.

Derfor må vi nu sige, at når byggeriet samtidig med beskæftigelsen nærmer sig et uacceptabelt lavt niveau, ville vi være skarn, hvis vi ikke ville være med til at stimulere byggeriet så meget, at det kom op på et acceptabelt niveau. Og vi mener, at vi med disse forslag kan være med til at bringe byggeriet og arbejdet i byggeriet op på et niveau, som er rimeligt, men som ikke er på et for højt niveau set ud fra en nationaløkonomisk betragtning.

Så kan man selvfølgelig spørge, om det, boligministeren nu har fremlagt, og – det kan vi lige så godt indrømme – det, som nogle af os har aftalt i princippet, om det nu er den bedste måde at nå den målsætning, vi har sat os. Det kan altid diskuteres; andre kan mene, der skulle være gjort noget andet. Men jeg må straks sige, at det, som er fremlagt, kan vi stort set acceptere i princippet.

Udvidelsen af det almennyttige byggeri er også hos os bestemt af, at vi nu må erkende – og det må vist enhver efterhånden erkende – at der tilsyneladende er mangel på et tilstrækkeligt antal ledige lejligheder, og når der er det, må vi selvfølgelig indrømme, at vi har en vis pligt til at sørge for, at der bliver lejligheder til rådighed for landets beboere. Derfor vil vi være med til at udvide kvoten fra de 7.000 til 10.000. Så må vi se, om der er det tilstrækkelige antal lejligheder til de men-